

НОРМАТИВНИ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ОФИЦИАЛНИТЕ ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИ НА ЕМИТЕНТИТЕ НА ЦЕННИ КНИЖА

Димитрина А. Бояджиева* и Явор И. Русинов

Университет по библиотекознание
и информационни технологии

РЕЗЮМЕ — Интернет страниците на емитентите на ценни книжа представляват съвременен начин с помощта на информационните и комуникационни технологии за двупосочен обмен на информационните потоци. Разпространената чрез интернет страниците на емитентите информация обосновава инвестиционното решение на участниците на регулирания пазар на финансови инструменти. Изискванията към съдържанието им са включени в европейски регламенти, закони, действащи в Република България и наредби, издадени от Комисията за финансов надзор.

Освен строгите нормативни изисквания към интернет страниците на емитентите на ценни книжа, за последните съществуват и допълнителни изисквания (напр. за избор на подходящи и защитени домейн имена) с оглед осигуряване на добре функциониращи и поддържани уеб страници, които са основният инструмент за присъствие във виртуалното пространство и гарантират стабилност и сигурност в разпространението на регулираната информация

Ключови думи: арбитражиране, домейн имена, емитенти на ценни книжа, интернет страници, нормативни изисквания, финансови инструменти

LEGAL REQUIREMENTS ON THE OFFICIAL INTERNET PAGES OF THE ISSUERS OF SECURITIES

Dimitrina A. Boyadzhieva* and Yavor I. Rusinov

University of Library Studies and Information Technologies

ABSTRACT— The internet pages of issuers of securities represent a modern way with the assistance of information and communication technologies for the two-way exchange of information flows. The information disseminated through the websites of the issuers determines the investment decision of the participants on the regulated market of financial instruments. The requirements for their content

*Университет по библиотекознание и информационни технологии, София, България,
e-mail address: d.boyadzhieva@unibit.bg

are included in European regulations, laws in force in the Republic of Bulgaria and ordinances issued by the Financial Supervision Commission.

In addition to the stringent regulatory requirements for websites of the issuers of securities, there are additional requirements (for example the selecting of appropriate and protected domain names) for the provision of well-functioning and maintained webpages, which are the main instrument for presence in the virtual space and ensure the stability and security in the dissemination of regulated information.

Keywords: arbitration, domain names, financial instruments, internet pages, issuers of securities, regulatory requirements

---

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Нормативни изисквания към официалните интернет страници на емитентите на ценни книжа съществуват само за тези емитенти, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар.

В структурен аспект настоящото изследване разглежда задълженията на дружества, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар, от стартиране на процеса на предлагане до евентуалното приключване на дейността.

Целта на авторите е да очертаят и обобщят основните задължения, определени в нормативен акт, действащ на територията на Република България, свързани със съдържанието на поддържаните от емитентите на финансови инструменти интернет сайтове и информираността на участниците в капиталовия пазар посредством използването на информационните технологии. С цел да се придържат към законовата уредба, емитентите на ценни книжа следва да вземат необходимите мерки, свързани с осигуряването на достъп до определена информация в интернет. В този аспект могат да се породят проблеми, свързани освен с качеството на публикуваната информация, така и със сигурността на информационните ресурси, които дружествата използват, за да реализират техните законови задължения.

2. ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ЕМИТЕНТИТЕ НА ЦЕННИ КНИЖА ЗА ПУБЛИКУВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ОНЛАЙН

Най-общо казано търговията с ценни книжа на регулиран пазар се извършва след като купувачът и продавачът са подали нареждания до лицензиран инвестиционен посредник, а той от своя страна е предал тези нареждания на “Българска фондова борса” АД (БФБ). При съвпадение в предложената цена сделката се сключва и купувачът придобива ценните книжа, а продавачът получава паричната им равностойност (Русинов, Я., 2018).

Участниците на регулирания пазар вземат своето решение дали да купят или продадат определени ценни книжа на база информацията, която емитентът разпространява. Основният канал за оповестяване на тази информация е чрез специализирана информационна агенция по чл. 100 т, ал. 3 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), а вторичният канал е чрез публично достъпен интернет сайт.

Действащите в Република България нормативни актове поставят определени изисквания към съдържанието на интернет страниците на емитентите, когато ценните книжа са предложени от тях. Тези задължителни условия към съдържанието им могат да бъдат разделени на три основни групи:

1. Изисквания, произтичащи от европейски регламенти;
2. Изисквания, основани на текстове от действащите в Република България закони;
3. Изисквания, уредени в наредби, издадени от Комисията за финансов надзор (КФН).

Първата стъпка за придобиването на статут на публично дружество от страна на емитента на ценни книжа е издаването на положителното решение на КФН в резултат от извършената проверка за пълнотата на Проспект (съдържа цялата информация, която съобразно конкретните особености на емитента и ценните книжа, които се предлагат публично или се допускат до търговия на регулиран пазар, е необходима на инвеститорите за точна оценка на икономическото и финансовото състояние, активите и пасивите, финансовите резултати, перспективите за развитие на емитента и лицата, гарантиращи ценните книжа, както и на правата, свързани с ценните книжа), включително за съответствието и достъпността на представената в него информация. Още на “входа на емитентите към капиталовия пазар” е поставено опционално изискване за наличие на интернет страница на емитента и по-конкретно за нейното съдържание, чрез текста на чл. 20, ал. 1 т. 3 от Наредба № 2 от 17 септември 2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация (наричана по-долу Наредба № 2), а именно: “Проспектът е предоставен на разположение на обществеността, когато е ... публикуван чрез интернет на страницата на емитента или ... ”.

Съгласно чл. 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО (Регламент 2017/1129), проспектът може да се счита за обществено достъпен, когато е публикуван в електронна форма на уебсайта на емитента. А изискването на чл. 21, параграф 3 от Регламент 2017/1129 уточнява, че проспектът се публикува в специален раздел на уеб сайта, който е лесно достъпен при влизане в уебсайта. Той следва да бъде в позволяващ изтегляне, отпечатване или търсене електронен формат, който не може да бъде променен от ползвателите на информацията.

Чл. 20, ал. 2 от Наредба № 2 уточнява, че държавният регулатор може да използва “интернет връзка към публикувания чрез Интернет на страницата на емитента проспект”, за да предостави на обществеността връзка към текста на проспекта, като част от Регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, който комисията води по чл. 30, ал. 1, т. 3 Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН). Същият е и смисълът на чл. 21, параграф 5 от Регламент 2017/1129.

Ако проспектът е публикуван на сайта на емитента, чл. 21, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2017/1129 задължава той да остане публично достъпен в електронен формат за най-малко 10 (десет) години след публикуването му на уебсайта.

Отново чл. 20, ал. 2 от Наредба № 2 задължава емитента “да уведоми комисията за съответния адрес в интернет, където проспектът ще бъде публикуван съгласно чл. 20, ал. 1, т. 3 от Наредба № 2 в срок не по-късно от 2 дни преди предоставянето на проспекта на разположение на обществеността”.

Емитентът е длъжен да публикува съобщение за публичното предлагане на издадените от него финансови инструменти, съгласно чл. 92а, ал. 1 от ЗППЦК, а чл. 92 а, ал. 2 от ЗППЦК уточнява, че единият от възможните канали за публикуването му е интернет страницата на емитента.

Следващото изискване към сайтовете на публичните дружества поставя чл. 84, ал. 2 от ЗППЦК, който постановява, че ако емитентът се възползва от правото си да удължи еднократно срока на извършваната подписка за публично предлагане на ценни книжа, това обстоятелство следва незабавно да бъде обявено на интернет страницата на емитента.

Чрез чл. 89, ал. 4 от ЗППЦК законодателят е поставил изискване и ако тази подписка не приключи успешно, дружеството да публикува отново на интернет страницата си покана до лицата, записали ценни книжа, в която да обяви условията и реда за връщане на набраните суми.

При успешното приключване на подписката и получаването на публичен статут от дружеството на основание чл. 100в, ал. 2 от ЗППЦК възниква прякото задължение да се създаде и поддържа страница на дружеството в интернет.

За да може да използва основният канал за оповестяване на регулирана информация, а именно чрез специализирана информационна агенция по чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК, дружеството следва да сключи договор с такава агенция. Със сключването на този договор е свързано и следващото изискване към интернет сайтовете на тези юридически лица. Чл. 43а, ал. 4 от Наредба № 2 задължава емитента да публикува на своята интернет страница информация относно наименованието и електронен адрес на избраната от него информационна агенция в тридневен срок от сключване на договора. И при промяна на обслужващата го агенция информацията на сайта следва да бъде актуализирана, т.е. да се обнови съдържанието на сайта съобразно действащите договори на дружеството с информационни агенции по чл. 100 т, ал. 3 от ЗППЦК. Дружеството може да сключва неограничен брой договори с такива агенции, но следва на сайта му това да е оповестено.

Чл. 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба), поставя изискването емитентът да публикува и поддържа на своя уебсайт за срок от най-малко пет години цялата вътрешна информация, която е задължен да разкрие публично. А чл. 43а, ал. 6 от Наредба № 2 установява изискването информацията, публикувана на страницата на емитента в интернет да е идентична по съдържание с информацията, предоставена на обществеността.

Провеждането на общото събрание на акционерно дружество съгласно чл. 222 от Търговския закон, е обвързано с допълнителни изисквания за дружествата притежаващи публичен статут чрез текстовете на ЗППЦК. Част от тях поставят преки задължения относно съдържанието на интернет страницата на емитента.

Чл. 115, ал. 2, т. 2 от ЗППЦК позволява част от задължителната за оповестяване информация, чрез поканата за свикване на общо събрание на акционерите (ОСА) да не се включва в поканата, ако посочва мястото на интернет страницата на дружеството, където се съдържа по-подробна информация.

Съгласно чл. 115, ал. 2, т. 9 във връзка с чл. 115, ал. 2, т. 5 от ЗППЦК дружеството е длъжно да оповести интернет страницата, на която се публикуват правилата за гласуване чрез пълномощник на ОСА, образците, които се използват за гласуване чрез пълномощник на ОСА, и начините, чрез които дружеството ще бъде уведомявано за извършени упълномощавания по електронен път. Без да е налице изрично изискване тази интернет страница да е собственост на публичното дружество, практиката показва, че дружествата използват собствения си сайт създаден и поддържан на основание чл. 100в, ал. 2 от ЗППЦК.

Поканата за свикване на ОСА заедно с материалите на общото събрание по чл. 224 от Търговския закон и образците за гласуване чрез пълномощник също се публикуват на интернет страницата на дружеството, това изискване е поставено в чл. 115, ал. 5 и 6 от ЗППЦК.

Дружеството е длъжно да публикува на своята интернет страница и условията и реда за получаване на пълномощни за ОСА чрез електронни средства, а изискването за това е въведено с текста на 115 г, ал. 5 от ЗППЦК.

Съгласно чл. 232 от ТЗ за заседанието на общото събрание се води протокол, а съгласно чл. 117, ал. 3 от ЗППЦК за публичното дружество възниква задължение този протокол да е част от съдържанието на уебсайта на дружеството за срок, не по-кратък от 5 години.

Задълженията на емитента като публично дружество, се прекратяват с решението на комисията за отписването му от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор. Законовите основания за отписването са подробно описани в чл. 119, ал. 1 от ЗППЦК. Едно от тях е отправянето на търгово предложение към останалите акционери. Търгово предложение, за което КФН не е наложила забрана за публикуване, се оповестява на основание чл. 154, ал. 1 от ЗППЦК на интернет страницата на дружеството, същото изискване възниква и на основание чл. 36, ал. 2 от Наредба № 13 от 22 декември 2003 г. за търгово предлагане за закупуване и замяна на акции (Наредба № 13).

Чл. 36, ал. 5 от Наредба № 13 изисква на интернет страницата на емитента да присъства и Становището на управителният орган на дружеството относно отправеното търгово предложение.

3. ПРОБЛЕМИ, СВЪРЗАНИ С ДОМЕЙН ИМЕНАТА НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИТЕ НА ЕМИТЕНТИТЕ

Като изхождаме от факта, че съществуват определени задължения на емитентите на ценни книжа да осигурят достъп до изискуемите документи или друга информация онлайн, това е неизменно свързано с осигуряването на стабилност и сигурност спрямо интернет страницата, чрез която обществото бива информирано.

Чл. 110в. на ЗППЦК гласи, че публичното дружество осигурява всички необходими условия и информация, за да могат акционерите да упражняват своите права, както и гарантира целостта на тази информация. Алинея втора вменява на публичното дружество задължение да създаде и поддържа собствена страница в интернет. В допълнителна тежест се явява и обстоятелството, че някои срокове за достъпност на съдържанието в интернет са от порядъка на не по-малко от 5 или 10 години. Именно домейн имената са тези средства, чрез които се осъществява достъп до информационни ресурси в глобалната мрежа.

Анализ на използваните от българските емитенти домейн имена за техните сайтове показва, че най-често те се регистрират с домейни от първо ниво от областите .com, .bg (домейн с национално значение за нашата държава) и с домейна за държавите членки на Европейския съюз - .eu.

Противно на строгия законов режим, на който се подчинява дейността на българските емитенти, регистрацията и ползването на домейн имена, адресиращи техните интернет страници, стъпва на договорна основа, за която правилата се определят едностранно от регистратора на домейн имена.

За регистрацията и използването на тези домейни са налични определени изисквания, залегнали в общите условия на регистратора, които предвиждат сключване на

облигационен договор за регистрация и поддръжка на домейн име между заявителя на домейн име и регистратора. Като пример можем да посочим опасността, която съществува, ако са регистрират т.нар. “неподходящи интернет имена” от областта .bg (т. 5.4 от Общите условия на „Регистър.БГ“ ООД), представляващи нецензурни и/или обидни думи или словосъчетания, противоречащи на обществения интерес и добрите нрави или когато желаното домейн име може да доведе до объркване, регистрантът трябва да избере друго име.

За да осигури стабилност и сигурност в разпространението на регулираната информация до обществеността, българският емитент на ценни книжа следва да е предприел възможно най-сериозните мерки при регистрацията на домейн име - например да предостави на регистратора документи, удостоверяващи основанието за ползване на домейна, за да бъде регистриран като т. нар “защитен домейн” (т. 2.3.4.1 от Общите условия на „Регистър.БГ“ ООД) в сравнение с другата възможност - т.нар. “незащитен домейн”.

Емитентите следва да се съобразяват и с постановката, залегнала в Общите условия за интернет областта .bg, че регистрацията на домейна може да бъде оспорена (арбитравана) от други заявители. Възможност за оспорване на домейн името съществува и при останалите домейни имена, които бяха посочени по - горе - .com и .eu.

Една такава процедура би могла да се развие неблагоприятно за участниците в капиталовия пазар, натоварени със задължение за публикуване на информация на уеб страниците им, каквато е хипотезата на прекратяване на регистрацията на домейна от страна на регистъра въз основа на решение на арбитражната комисия, представляваща помощен орган към регистъра на домейн имена. Тази процедура в много случаи протича без необходимата независимост, прозрачност и справедливост за спорещите, особено в представянето и приемането на доказателствата, осигуряването на защита и др. (Бояджиева, Д., 2016)

Т.нар. арбитражна процедура за решаване на спорове с домейн имена .bg се развива за сравнително кратък период от време от около 60 дни, което би могло да се окаже недостатъчно за своевременна реакция от страна на емитента. Подобно прекратяване на ползването на домейн името би могло да доведе до сериозни последици, имайки предвид, че неизпълнението на задълженията на лицата емитенти за публикуване може да породи административно-наказателна отговорност, като се наказва с глоба в размер от 1000 до 2000 лв.

На свой ред за публикуване на непълна или невярна информация спрямо инвеститорите отново може да се породи имуществена отговорност. В изследването си П. Голева посочва, че при публикуване на заблуждаваща, невярна или противоречива информация в хипотезата на чл. 81 ал. 3 от ЗППЦК“ е без значение формата на вината. Посочените в закона лица отговарят за вредите и когато се е стигнало до заблуждаваща и невярна, противоречива информация и ако тя се дължи на непроявената дължима грижа, а не само при умисъл или груба небрежност.“ (Голева, П., 2017). Същият извод относно наличието на вина у емитентите може да се направи и спрямо разглеждания от нас проблем, свързан с прекратяване регистрацията на домейн името и оттам невъзможност на инвеститорите да достъпят до изискуемата съгласно закона информация.

Разбира се съществуват възможности подобна опасност от нарушаване на закона да бъде преодоляна посредством предвиждането на резервен вариант, с който емитентите да разполагат, полагайки дължимата грижа за информиране на обществото. Задължените лица следва да осигурят технически възможности, като например поддръжане на актуален архив на съдържанието на уебсайта, политика за архивиране на информацията, закупуване и

поддържане на друго домейн име и др., с помощта на които да действат своевременно и адекватно, като незабавно уведомят КФН за настъпилата промяна. Законът не предвижда ограничение на броя на страниците в интернет, които могат да бъдат ползвани от емитентите.

4. РЕЗУЛТАТИ

Направеният обзор на законодателството спрямо публикуването на информация във виртуалното пространство, насочва вниманието към акцентите в изложената проблематика, отчитайки множеството задължения за емитентите на ценни книжа, които предвиждат правните норми, заедно със санкциите за тяхното неизпълнение.

Като обобщение на гореизложеното може да бъде направен изводът, че за да гарантира наличието и целостта на информацията с оглед спазване на целите на закона, свързани с осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар, емитентите трябва да предприемат и допълнителни мерки, представляващи гаранция за поддържането на интернет страниците си.

Кумулативното наличие на следните две предпоставки - евентуалното прекратяване на договора за регистрация и поддръжка на домейн име, използвано от емитента на ценни книжа, независимо от причините и невъзможността за осигуряване на задължителната информация онлайн съгласно закона, с основание би могло да се възприеме от регулаторния орган като виновно поведение и би довело до неблагоприятни последици за дружеството емитент.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Интернет страниците на емитентите представляват съвременен начин с помощта на информационните и комуникационни технологии за двупосочен обмен на информационните потоци. Освен едностранно представяне на информация за дейността на дружеството на ползвателите на уеб сайта, той позволява и обратна връзка и комуникация с дружеството, предлагащо ценни книжа на регулирания пазар.

Освен строгите законово регламентирани изисквания към дейността на емитентите на ценни книжа, за последните съществуват и допълнителни изисквания с оглед осигуряване на добре функциониращи и поддържани уеб страници, които са основният инструмент за присъствие във виртуалното пространство.

Неосигуряването на информацията на сайтовете на емитентите би могло да доведе до възникване на административно-наказателна отговорност за неизпълнение на закона от юридическите лица поради виновното им поведение.

6. ЛИТЕРАТУРА

1. Голева, П. (2017), Имуществена отговорност при сделки на капиталовите пазари, сключени при невярна информация, <http://gramada.org/имуществена-отговорност-при-сделки-н/>.

2. Бояджиева, Д. (2016), Арбитражът при спорове за домейн имена - механизъм за саморегулиране на отношенията в интернет по повод на конфликтите между домейни и търговски марки, Сборник с доклади „Интернет либерализацията – предизвикателства и добри практики пред интелектуалната собственост“, Издателство „За буквите - О писменехъ“, София.

3. Русинов, Я. (2018), Действащите автоматизирани системи за управление на информационните ресурси и информационните потоци опосредстващи търговията с ценни книжа в България, Сборник с доклади от XV национална конференция с международно участие, Издателство „За буквите - О писменехъ“, София.

4. „Регистър.БГ“ ООД (23.05.2018), Общи условия за регистрация и поддръжка на домейни в областта .bg и подобластите,

https://www.register.bg/tld_user_reg/app.pl?action_key=ac_c1p3d1_to_general_terms&frame_key=fr_c1p3_main_frame

5. Закон за публично предлагане на ценни книжа

6. Търговски закон

7. Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО

8. Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба

9. Наредба № 2 от 17 септември 2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация

10. Наредба № 13 от 22 декември 2003 г. за търгово предлагане за закупуване и замяна на акции